

NARODNIKIT JA „RYHMÄKUNTALAISTEN VÄKIVALTA“

Mitä enemmän työväenliike kehittyy ja mitä yksimielisempiä ovat sen esiintymiset, sitä äänekkäämmin joukoista erkaantuneet pienet intelligenssiryhmät meluavat „ryhmäkuntalaisuudesta“, „pravdalaisesta kulkutaudista“, „ryhmäkuntalaisesta sokaistuksesta“ j.n.e. Nämä hyväsydämiset ihmiset eivät edes aavista, että siten he itse antavat itselleen köyhyudentodistuksen. Siellä, missä he näkevät vain jonkinlaisen luonnononnettomuuden, jonka johdosta ei voida muuta kuin voivotella kovasti, siellä todellisuudessa ilmeekin työväenliikkeemme kypsyys ja vankkuus.

Askettain toimitetut julkiset työväen vakuutuskassavaalit ovat paremmin kuin mikään muu paljastaneet, kuinka surkeaa ja vilpillistä on intelligenssin hälinä työläisten „ryhmäkuntalaisuutta“ vastaan.

Katsokaapa narodnikkien „Mysl Truda“ lehteä. Kaikkien Pietarissa toimitettujen vakuutuskassavaalien *jälkeen* löydämme huhtikuun 20 päivän numerosta tavattoman kir kuvan kirjoituksen, jossa todistellaan vakavin ilmein, ettei missään tapauksessa saa „alistua pravdalaisten ryhmäkuntalaiseen väkivaltaan“ (!!).

Ryhmäkuntalaisten väkivalta! Kuinka paljon julkeutta on narodnikkien lehdellä pitänytkään olla voidakseen kirjoittaa nämä demagogiset sanat!

Ajatelkaapa, lukija. Työläisten keskuudessa toimitetaan julkisia vaaleja. Työläiset tiedustelevat keskuudessaan osanottajien poliittista suuntausta. Yleiseen tietoon julkaistaan seuraavat kenenkään kiistämättömät numerotiedot valitsijamiesten poliittisesta kokoonpanosta: 37 pravdalaista, 7 likvidaattoa, 4 narodnikkia ja 5 epämääräistä. Työläiset

valitsevat tietenkin eniten pravdalaisia. (Jonkinlaisen edustuston saa vähemmistökin: likvidaattoreihin kuulumattomat menshevikit.) Tämän jälkeen narodnikkien lehti nostaa melun „ryhmäkuntalaisten väkivallasta”.

Mutta tehän saatatte itsenne suorastaan naurun alaisiksi, herrat narodnikit. Omalla esimerkillänne te osoitatte selvästi, että kulunut sanapahanen „ryhmäkuntalaisuus” on aivan *järjetön*. Olette unohtaneet kaksi tavallista numeroa: 37 ja 4. Osoittautui, että 53 työläisvalitsijamiehestä narodnikkeja on neljä, siis vain noin 7 prosenttia. Mutta narodnikit nähtävästi arvelevat, että työläisten täytyy valita edustajiaan äänten *vähemmistöllä* eikä enemmistöllä. Narodnikkien mieliksi pitäisi 37 työläisvalitsijamiestä rinnastaa neljään. Hyväsydämiset ja „ryhmäkuntiin kuulumattomat” narodnikit yrittävät oikeastaan saada työläiset tajuamaan, että 37 on yhtä kuin 4. Ei ole ihme, etteivät työläiset mitenkään käsitä tätä narodnikkilaista viisautta.

Kaikella on rajansa, herrat „ryhmäkuntiin kuulumattomat” narodnikit. Kun teillä on 4 valitsijamiestä 53:sta ja te katsotte sopivaksi huutaa enemmistön „ryhmäkuntalaisesta väkivallasta”, niin siten te osoitatte vain sen, että te ette osaa kunnioittaa enemmistön tahtoa, että yliömäisillä huudoillanne „ryhmäkuntalaisuutta” vastaan te yritätte *tehdä mitättömäksi työläisten valtavan enemmistön tahdon*. Te, eikä joku muu, yritätte todellakin saada mitättömän vähemmistön harjoittamaan väkivaltaa suunnatonta enemmistöä kohtaan.

Harjoittamalla aivan pikkumaista, kerrassaan periaatteen tonta joukoista erkaantuneen kerhon politiikkaa te yritätte huudoillanne „ryhmäkuntalaisten väkivaltaa” vastaan vaikuttaa työläisten hermoihin ja tällä rumalla tavalla *pakotatte* tyydyttämään kerhointressejänne. Jos on olemassa jotain pahimmanlaatuista „ryhmäkuntalaisuutta”, niin työläisten tahtoa mitätöivien likvidaattori- ja narodnikkikerhojen menettely on juuri sitä.

Saman kuvan näemme vakuutusassavaaleissa sellaisessa suuressa keskuksessa kuin *Riassa*.

On koolla sairauskassojen hallintojen jäsenten kokous ehdokkaiden asettamiseksi kuvernementin vakuutusassavirastoon. Edustettuna on 21 kassaa. Poliittiset suuntaukset käyvät kiivasta taistelua. Toisaalla likvidaattorit, narodnikit, puolueettomat ja muutamat ammattiliitot. Toisaalla

pravdalaiset. Kummaltakin puolelta esiintyy paljon puhujia. Tuloksena pravdalaisten ehdokaslista saa 44 ääntä, kaikkien muiden liitto — 20. (Linaamme nämä numerot itse „Mysl Truda” lehden 2. numerosta.) Pravdalaisilla on näin ollen yli kaksi kolmasosaa äänistä.

Tämän jälkeen narodnikit alkavat taas valitella „ryhmäkuntalaisuutta” ja „ryhmäkuntalaisten väkivaltaa”.

Huomatkaa, miten sanoilla leikitään. Eiväthän narodnikit ole milloinkaan olleet sosialidemokratian *puolueryhmä*. Narodnikit ja sosialidemokraatit ovat aina olleet *kaksi eri puoluetta* — omine ohjelmineen, taktiikkoineen ja järjestöineen. Sosialidemokraattien ja narodnikkien välinen taistelu on poliittista *puoluetaistelua* eikä mitään „*ryhmä*”-taistelua. Mitä tekemistä tässä on „ryhmäkuntalaisuudella”?

Eikö liene selvää, että likvidaattorien ja „sovittelijain” melu „ryhmäkuntalaisuutta” vastaan hyödyttää vain työväenpuolueen *vihollisia*, se levittää vain kaaosta ja hajaannusta, sotkee käsitteitä ja saa työläisiä pois tolalta.

Meluaminen „ryhmäkuntalaisuutta” vastaan on käynyt järjestelmälliseksi. Marxilaisten viholliset käyttävät sitä tietoisesti saadakseen työläiset pois tolalta. Kun työläisten päätös ei miellytä jotakuta intelligenttiä tai intelligenssi-kerhoa, niin tämä alkaa huutaa: tulkaa apuun, „ryhmäkuntalaisuutta”, pelastakaa, „ryhmäkuntalaisten väkivaltaa”!

Ei se ketään hämmästytä, herrat. Kun hajottaja ja liberaali F. D. „Severnaja Likvidatorskaja Gazetassa” joka toisella rivillä vannoo kannattavansa „yhtenäisyyttä”; kun Trotski ehta intelligenttisessä, läpeensä intelligenttisessä lehtipahasessaan huutaa mahtipontisesti „ryhmäkuntalaisorjuudesta vapauttamisesta”; kun „Mysl Truda” lehden pikkuporvarilliset myös-sosialistit uskottelevat kannattavansa muka yhtenäisyyttä, niin työläiset vastaavat heille: ken kannattaa todellista työväenliikkeen yhtenäisyyttä, hän alistukoon tietoisten työläisten enemmistön tahtoon, hän ei tohdi taistella marxilaista ohjelmaa ja marxilaista taktiikka vastaan.